

ΠΟΝΤΙΑΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΝΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΙΟΥ 2017

Έι, ρίζα μ' ντο να λέγω σας!!!

Εμείς, όντες εχπάσταμ' ασήν πατρίδαν να φεύομ' για την Ελλάδα, ατόσον και εσασίρεναμ' τιδέν να παίρω 'κι εγροίκ'σα. Την εικόνα είπα ας παίρω και τα Άγ_ια Λείμνα να προστατεύ'νε μας σα δρόμους και με τ' εείνα έρθαμ' αδά σην Ελλάδα και ντο έσυραμ' τα καριπίας, τ' εφτωχίας, τα βάσανα... ο θεός μανάχον εξέρ' ατα.

Διάφορες εχθρικές εισβολές προ Χριστού αλλά μετά Χριστόν απείλησαν, δήωσαν αλλά δεν πέτυχαν να εξοντώσουν την ελληνική παρουσία στην Ανατολή. Αντίθετα μερικοί από τους φοβερούς αυτούς εχθρούς, όπως οι Πέρσες, οι Ρωμαίοι και οι Άραβες, μετά τις πρώτες καταστροφικές επελάσεις τους, αποδέχτηκαν και παραδέχτηκαν ότι εκμεταλλεύτηκαν και αξιοποίησαν την ελληνική παρουσία και τον ελληνικό πολιτισμό. Μοναδική εξαίρεση από την παραπάνω αλήθεια, οι Τούρκοι, ειδικότερα οι Οθωμανοί Τούρκοι. Οι Οθωμανοί Τούρκοι πάλι με ιδεολογικό τους όπλο τον Ιερό Πόλεμο, τον γνωστό Τζιχάντ, κατά των απίστων φανάτιζαν τους γαζήδες πολεμιστές τους και τους επέτρεπαν κάθε είδους αυθαιρεσίες και τυραννία εναντίον των κατακτημένων αλλόθρησκων λαών.

Αυθαιρεσίες κάθε μορφής, βίαιοι εξισλαμισμοί, αρπαγή Χριστιανοπαίδων (γενιτσαρισμός), ομαδικοί διωγμοί χωρίς καμία δικαιολογία και αληθινή καταπίεση σε θέματα παιδείας και θρησκείας, είχαν ως αποτέλεσμα τη σταδιακή, αλλά ουσιαστική μείωση του πληθυσμού των Χριστιανών και την πτώση του πολιτιστικού τους επιπέδου. Η Συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή και οι επώνυμες μεταρρυθμίσεις Χάτι Γκιουλχανέ και Χάτι Χουμαγιούν παρόλα τα εμπόδια της οθωμανικής διοίκησης ανακούφισαν τους υπόδουλους χριστιανούς, Έλληνες, Αρμενίους, Ασσυρίους και Χαλδαίους και προετοίμασαν την ταχεία πρόοδό τους.

Οι καλά κεκαλυμμένες διακηρυγμένες αρχές της «Ισότητας, Αδελφότητας, Ελευθερίας και Δικαιοσύνης» ήταν η έξοθεν καλή μαρτυρία. Πίσω τους κρυβόταν οι ύπουλοι σκοποί του κινήματος του 1908 που απέβλεπαν στην, με κάθε τρόπο απαλλαγή της Αυτοκρατορίας από τα μη μουσουλμανικά έθνη. Πρώτο στόχο επέλεξαν οι Τούρκοι τους Έλληνες της Ανατολής αρχίζοντας από την Ανατολική Θράκη και τα παράλια της δυτικής Μικράς Ασίας. Έτσι από τις αρχές του 1914 και σε διάστημα λιγότερο των έξι μηνών πριν την έναρξη του Α Παγκοσμίου Πολέμου, οι Τούρκοι σκότωσαν, βίασαν, άρπαξαν γυναικόπαιδα και εξόρισαν χιλιάδες Έλληνες. Ο καθηγητής Τανέρ Ακτσάμ στο έργο του «

Μια επαίσχυντη Πράξη» αναφέρει: « Η δράση της Ειδικής Οργάνωσης εναντίον του εσωτερικού εχθρού είχε ήδη αρχίσει ακόμη και πριν από τον Α Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η εντόπιση του ελληνικού πληθυσμού του Αιγαίου, μέσω τρομοκρατίας και απαλλοτρίωσης των ιδιοκτησιών του είχε πραγματοποιηθεί ως μέρος του σχεδίου για την ομογενοποίηση της Ανατολίας...». Ο Ταλαάτ άλλωστε με τα λόγια του ενσάρκωνε την εθνική πολιτική των Τούρκων: «Το Οθωμανικό κράτος, είπε, μίκρυνε τόσο πολύ ώστε κινδυνεύει να εξαφανιστεί. Για να διατηρήσουμε όσα εδάφη απέμειναν πρέπει να απαλλαγούμε από ξένους λαούς». Και πρόσθεσε « Η Τουρκία στους Τούρκους».

Στη δεύτερη φάση της Γενοκτονίας, η οποία έλαβε χώρα από το Νοέμβριο του 1914 μέχρι και τον Οκτώβριο του 1918 ο αριθμός των θυμάτων των Ελλήνων της Ανατολής ανερχόταν περί τις 490.063 ψυχές. Αθροιστικά ο συνολικός αριθμός των θυμάτων είναι 774.235 ψυχές. Σε αυτούς δεν συμπεριλαμβάνεται και ο πληθυσμός που εξοντώθηκε κάτω από άθλιες συνθήκες όπως αναφέρεται και από το **Γραφείο πληροφοριών του Γαλλικού Επιτελείου στις 5/Σεπτεμβρίου/ 1917**: «... Εδώ και δυο χρόνια όλος ο χριστιανικός πληθυσμός εξορίστηκε στο εσωτερικό, αφού του αφαιρέθηκαν τα πάντα. Από την Σαμψούντα 60.000. Από το Αϊβαλί 30.000. Γυναίκες και παιδιά θεωρούμενα ύποπτα εξορίστηκαν. Μεγάλος αριθμός είναι νεκροί από τύφο. Ακόμη μια χρονιά αυτού του καθεστώτος και η Τουρκία θα γίνει νεκροταφείο όλου του χριστιανικού πληθυσμού».

Ο Τούρκος στρατηγός Μουσταφά Κεμάλ από την άλλη πλευρά δεν άργησε να εκμεταλλευτεί τις ευλογίες των πρώην συμμάχων της Ελλάδος. Προέβη στην εφαρμογή απάνθρωπων μεθόδων διωγμών. Όταν στις 27/Μαΐου/1919 ο Ελληνικός στρατός κατέλαβε την πόλη του Αϊδινίου, χωρίς να ενοχλήσει τους μη χριστιανούς κατοίκους του, οι Τούρκοι **τσέτες** ανακατέλαβαν την πόλη με ολέθριους απολογισμούς θυμάτων. « Νόμιζε κανείς ότι κάτω από το Αϊδίνιο υπήρχε ένας τεράστιος υπόνομος γεμάτος με δυναμίτιδα, ο οποίος ανατίναζε όλο το ελληνικό τμήμα της πόλης. Τα πηγάδια είναι γεμάτα πτώματα. Μέσα στα ερείπια προσκρούει κανείς σε καμένα πτώματα. Παντού υπάρχουν διασκορπισμένα ανθρώπινα μέλη. Ρυάκια από αίμα κυλούν στους δρόμους. Πτώματα Ελληνίδων με πρόσφατα ίχνη βιασμού κείνται στους δρόμους...»(Martin).

Τελικά εξάγεται ή μάλλον πάρα πολλές φορές δηλώνεται καθαρά η πρόθεση και η σκοπιμότητα τόσο του Κινήματος των Νεοτούρκων και κυρίως της Τριανδρίας όσο και των Εθνικιστών του στρατηγού Κεμάλ για την εκκαθάριση των μη μουσουλμανικών πληθυσμών στα εδάφη της Αυτοκρατορίας. Στα όποια τουρκικά επιχειρήματα η ίδια η σιωπή επιβεβαιώνει το «έγκλημα».

Επομένως δεν αξίζει να λησμονείται ειδικά η Γενοκτονία των Ελλήνων της Ανατολής, επειδή κανένας από τους παραπάνω πρωτεργάτες που την διέπραξαν δεν ζει για να δικαστεί με τον τρόπο που μας υποδεικνύει το άρθρο 6. Αυτό όμως δεν καταργεί το δικαίωμα αναγνώρισης ή επανορθώσεων. Γιατί πολλοί απόγονοι των θυμάτων της Γενοκτονίας αυτής είναι οι πιστότατες αποδείξεις της ύπαρξής τους. Οι συνασπισμένες προσπάθειες Ελλήνων, Αρμενίων, Ασσυρίων και Χαλδαίων Χριστιανών μας άνοιξαν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε όλοι. Η ουλή είναι βαθιά και δεν επουλώνεται. Αρκεί όμως η αποφασιστικότητα και ο δυναμισμός μας ώστε να μην αναβιώνουν εγκλήματα του παρελθόντος.

Αιωνία η μνήμη των Ελλήνων της Ανατολής